

"حالا زمان مناسب برای تجربه اسلام نیست"

تبصره بالای مقاله فوق توسط محترم داکتر عبدالطیف محمد

(ترجمه)

السلام علیکم و رحمت الله و برکاته!

برادر محترم، شما در مقاله خویش در مجله الجریده به تاریخ ۱۰ اکتوبر ۲۰۱۹م تحت عنوان فوق چنین گفتید: «ما با سخنان برادر عثمان موافق نیستیم.» وقتی که او می گوید: «چیزی که سودان نیامند آن است تنها افراد شایسته نه، بلکه سودان به مفکوره سیاسی نیاز دارد که توانمندی حل مشکلات را داشته و با هرنوع بحران مقابله نماید. ضمناً انرژی را واحد ساخته و امور مردم را تنظیم نماید. بر علاوه؛ شرایط زنده گی مطمئانه و مملو از آرامش را برای رعیت خویش فراهم سازد. این کار ممکن نخواهد بود، مگر زیر چتر نظام اسلام که قوانین اش بر اساس تنظیم امور مردم شکل گرفته است.»

ما چنین می گوئیم که فضای فعلی در جستجوی یک تجربه جدید است و شاید وی چنین پنداشته باشد که هدف ما اصلاح فرد فرد جامعه و یا هم شعارهای محکوم کننده ای است که تجربه اسلامی را در سودان به سمت ناکامی کشاند. از طرفی؛ عاقلانه نیست که در شرایط فعلی به هرنوع نظام، برچسب اسلامی زده، سپس بعد از اندکی آن را ترک و دفن تاریخ کنیم، ختم.

یکم: برادر عزیز، ابتدا تشکر از این که وقت خود را وقف افکار ما، راجع به اسلام و خلافت نمودید و آن هم در زمانی که صحبت در مورد اسلام و دولت اش در رسانه های ضد اسلامی، جرم محسوب شده و چنان فرض می شود که با رژیم سابق در تضاد است.

دوم: تجربه نظام فعلی "حکومت انتقالی" چیزی جدیدی نیست؛ این بقایای رژیم قبلی با چهره جدید و بعضی تفاوت هایی که هیچ تغییری در اساسات این نظام "نظام دموکراتیک سرمایه داری-ساخته بشر" نمی آورد، می باشد. هر کسی که انتظار نتایج متفاوتی از نظام فعلی دارد؛ در حقیقت توقع رفع تشنه گی از سراب و توقع آب از ابر بدون باران می نماید.

سوم: اصلاح فرد فرد جامعه، خود روش سیکولری است. در واقع رژیم قبلی، رژیم سیکولر بود؛ اما نه به تمام معنی؛ اما رژیم حاکم فعلی رژیم کاملاً سیکولر می باشد. اما اگر اصلاح فرد که در حقیقت برای فریب مردم ساده لوح صورت می گیرد، به معنی مخالفت با نظامیان باشد؛ پس دیده می شود که رژیم فعلی دارای افراد نظامی بیشتری نسبت به نظام می باشد.

چهارم: به همه هوایداست که رژیم قبلی حتی برای یک روز هم، اسلام را تطبیق نکرده است؛ بلکه شعارهای اسلامی را سر می دادند؛ ولی بر خلاف عمل می کردند؛ فلذا هرگز گفته نمی توانیم که آن نظام، اسلامی بود. چیزی که ناکام شد، نظام اسلام نبود؛ بلکه اسلام گراهای بودند که با شعارهای اسلامی، سیکولریزم را تطبیق و به اصلاح افراد پرداخته بودند.

نتیجه: نظام اسلام، نظام واحد است نه تجربه های بشر؛ زیرا تجربیات همواره در نظام های ساخته بشر موجود اند و از مغزهای پوچ و ناقص جامعه تولید می گردند. به همین دلیل معلوم نیست که فردا چی کسب می کنند و در کدام سرزمین منهدم می شوند.

نظام اسلام جز "خلافت" چیزی دیگری نیست؛ قوانین و احکام آن از مرجع وحی الهی نازل شده است که تطبیق آن بالای تمام مسلمان فرض می‌باشد؛ حتی برای یک روز حق انتخاب عدم تطبیق آن را نداریم. پس چگونه می‌توان برای مدت طولانی سه سال دیگر منتظر ماند؟ الله سبحانه و تعالی می‌فرماید:

﴿ وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مِؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴾ [احزاب: ۳۶]

ترجمه: هیچ مرد و زن با ایمانی حق ندارد هنگامی که الله و پیامبرش امری را لازم بدانند، اختیاری (در برابر فرمان الله) داشته باشد و هر کس نافرمانی الله و رسولش را کند، به گمراهی آشکاری گرفتار شده است.
و پیامبر صلی الله علیه و سلم چنین می‌فرماید:

«وَمَنْ مَاتَ وَلَيْسَ فِي عُنُقِهِ بَيْعَةٌ مَاتَ مِيتَةً جَاهِلِيَّةً»

ترجمه: هر کس در حالی بمیرد که برگردن وی بیعتی نباشد، به مرگ جاهلیت مرده است.

ابراهیم عثمان ابوخلیل

سخنگوی رسمی حزب التحریر-ولایه سودان

شماره صدور: ۱۴۴۰/۰۳

۱۱ محرم ۱۴۴۰ ه.ق

۱۰ سپتمبر ۲۰۱۹ م

مترجم: عبدالله صالحی